

Budapest, 1910. december 18.- Budapest, 2003. május 17.

Édesapja hentesmester volt, majd a Pesti Hazai Első Takarékpénztár altisztje, később segédpénztárosa lett a fővárosban. Elemi és középiskoláit szülővárosában végezte. 1929-ben érettségizett a Gróf Széchenyi István Felsőkereskedelmi Iskolában. 1930–1931-ben Székesfehérváron katonai szolgálatot teljesített. Jogi tanulmányokat akart folytatni, ezért beiratkozott a Zrínyi Miklós Reálgimnáziumba, 1935-ben érettségi vizsgát tett, majd beiratkozott a Királyi Magyar Pázmány Péter Tudományegyetem Jog- és Államtudományi Karára jelentkezett, ahol 1939-ben szerzett jogi oklevelet. Négy éven keresztül ügyvédjelölt volt. 1943-ban letette az ügyvédi és bírói szakvizsgát, az Ügyvédi Kamara bejegyzett tagja lett s a budapesti városháza tisztí ügyészségén kezdett el dolgozni.

Bátyja hatására kezdett járni a Józsefvárosi Keresztény Munkásifjak Egyesületébe, ahol 1937-ben elnöknek választották meg. 1936-ban bekapcsolódott az Egyházközségi Munkásszakosztályok (EMSZO) tevékenységébe, Dunaharasztiiban EMSZO- tagcsoportot alapított. Az 1930-as években tovább erősödött kapcsolata a munkásifjakkal; háromszáz ifjú számára szervezett lelkigyakorlatot a Szent Család- templomban. 1944. december 30-án az ő Galamb utcai lakásán olvasta fel Kovrig Béla a Kereszténydemokrata Néppárt alkotmányát. Néhány nappal később, december 4-én a nyilas Számonkérő Szék emberei a Hivatásszervezet székházában letartóztatták, tizenegy napon át fogságban tartották. 1945. februárban a Budapesti Nemzeti Bizottságtól megszerezte a Demokrata Néppárt működési engedélyét, a párt főügyésze és az intézőbizottság tagja lett. Az 1945. évi törvényhatósági választásokon pártközi egyezmény eredményeként a Független Kisgazdapárt listájáról került, de 1945. október 7-étől a Demokrata Néppárt képviselője a fővárosi törvényhatósági bizottságban. 1946-ban részt vett az új fővárosi törvényt előkészítő bizottság munkájában. Az 1947. évi országgyűlési választásokon a Demokrata Néppárt nagy-budapesti listáján képviselővé választották. Az állandó rendőrségi megfigyelés, 1948. februártól a győri városi népügyészség izgatás miatt személye ellen indított politikai eljárása miatt 1948. november 3-án feleségével együtt Ausztriába menekült. Menekülttáborok sorát járták végig, majd 1949-ben Svájcba utaztak, ahol a zürichi magyar nyelvű Híradó alapító főszerkesztője lett. 1950 márciusában indultak el az Amerikai Egyesült Államokba. New York-ban telepedtek le, a Szabad Európa Rádió sajtóosztályának munkatársa volt tizenegy éven át. 1957-ben– miután két évig a new yorki jogi egyetemre járt– amerikai ügyvédi vizsgát tett. 1961-től három évig a Committee for Self-determination, egy nemzetközi program elnöke volt. 1964-ben önálló ügyvédi irodát nyitott, amelyben negyedszázadon át gyakorolta hivatását. Ügyvédi praxisa mellett fontos szerepet játszott az amerikai magyar emigráció életében. Tagja és szervezője a Magyar Nemzeti Bizottmánynak, majd az 1956-ban megalakított Magyar Bizottságnak is. Már 1950-ben részt vett a Nemzetközi Keresztény Unió megalakításában. 1953-ban- a harminckilenc évig működő Szabad Magyar Jogászok Világszövetsége egyik létrehozója, 1956-tól harmincnégy éven át elnöke. 1958 és 1989 között az Európai Rab Nemzetek Közgyűlése elnöke volt. 1984-ben

másokkal együtt New York-ban megalapította a Magyar Színház és Művész Egyesületet, amelynek 1991-ig igazgatója volt, s ahol a magyar klasszikusok mellett tizenkét saját darabját is bemutatták. 1989-ben ismét bekapcsolódott a magyarországi politikai életbe. A Kereszténydemokrata Néppárt intézőbizottsági tagja, 1990. április 23-tól pártja társelnöke, 1991. március 17. és 1995. február 1. között elnökhelyettes. 1992 januárjában végleg hazatelepült. Az amerikai magyar emigráció körében kifejtett tevékenysége elismeréséül Jeszenszky Géza külügyminiszter előterjesztésére a magyar kormány 1992. július 27-én rendkívüli követté és meghatalmazott miniszterré nevezte ki. Az 1994. évi, az 1998. évi és a 2002. évi országgyűlési alakuló ülés korelnöke; először a KDNP országos listájáról, majd a Fidesz–MKDSZ megállapodás után a Fidesz országos listájáról, végül a Fidesz és az MDF közös országos listájáról választották be a törvényhozásba. 1994-ben a KDNP országos listájáról került be a törvényhozásba. A KDNP-n belüli politikai és személyi harcok eredményeként 1997 júliusában kizárták a pártból. 1997. szeptember 6-án a FIDESZ képviselőcsoportjához csatlakozott. Az 1997. augusztus 30-án megalapított Magyar Kereszténydemokrata Szövetség elnökségi tagja, vétójoggal rendelkező alelnöke. 2002. szeptember 24-én az újjászerveződő Kereszténydemokrata Néppárt vezetőségében vállalt feladatokat. 2003. március 25-étől ő irányította a kereszténydemokrata csoportok újjászervezését.